

KJAK

20 mió. kr meira til egin kontór

Jørgen Niclasen, tingmaður

Landsstýrisfólkini hava komandi ár økt útreiðslurnar til egnar skrivstovur við 20 mió. kr. Bara frá í ár til næsta ár er økingin 7,2 mió. kr. Ørskapurin má steðgast.

Útreiðslugildið hjá vintstrahallu samgonguni kennir eingi mørk. Grovast eru tey við sínum egnu skrivstovum. Aðalráðini kosta komandi ár nærum 20 mió. kr meira enn í 2015.

Í krónum er Rigmor Dam og hennara mentamálaráð grovast. Í 2015 kostaði tað 18,0 mió. kr. men í 2019 skal tað kosta 22,7 mió. kr, sum er ein hækking upp á 4,7 mió. kr.

Lutfalsliga er Kristina Háfoss tó tann grovasta. Figgjarmálaráði kostaði 9,5 mió kr, tá parturin, sum nýggja samferðslumálaráðið hevði yvirtikið, var tikin úr. Í 2019 skal

Figgjarmálaráðið kosta 12,3 mió. kr, sum eru 2,8 mió. kr hækking. Tað svarar til 30% øking av útreiðslunum. Jú, sanniliga Háfossar peningurin úr landskassanum.

Høgni Hoydal er eisini ovarliga í útreiðsludansinum. Fiskimálaráðið kostaði 13,3 mió. í 2015, men komandi ár skal tað kosta 16,2 mió kr. Ein øking upp á 2,9 mió. kr.

Sirið Stenberg brúkar komandi ár 2,8 mió kr. meira til sína skrivstovu í mun til 2015 og Eyðgunn Samuelsen hevur økt skrivstovu sína við 1,6 mió kr.

Við Henriki Old stovnaði løgmaður eitt nýtt ráð. Hann fekk 1,2 mió. kr. frá figgjarmálaráðnum, men ráðið skal hava 5,0 mió. kr komandi ár,uttan at hava ein landsstýrismann.

Løgmaður og Poul Michelsen er teir frægastu. Teirra øking er “bert” 0,8 mió. kr. Her kann leggst afturat, at teirra skrivstovur kosta yvir 35 mió. kr, so neyvan eru skrivstovur til fleiri fólk har.

Hesin ørskapurin má steðgast.

Menningartarnað – søgan endurtekur seg!

Hanus Samró, avvarðandi

Støðan á Eirargarði er kritisk. Serliga nú, tá bæði Javni og Megd stuðla ætlanini hjá landsstýriskvinnuni, Eyðgunn Samuelsen. Hetta er ikki partapolitiskt. Eyðgunn fylgir ráðgevingini, men er ráðgevingin eftirfarandi?

Javni og Megd gera eitt megnar arbeiði, men í hesum førinum hava forkvinnurnar báðar, Fía Petersen og Tóra við Keldu, gjørt ein álvarsligan fótfeil.

Tær hava tikið eina avgerð, sum fær stórar avleiðingar fyri bú- og starvsfólkini á Eirargarði,uttan yvirhøvur at tosa við tey, sum avgerðin gongur útyvir. Tað er sera óheppið.

Fleiri av teimum, ið búgva á Eirargarði, eru so óhjálpin, at tey eru ómyndig gjørd. Sostatt hava foreldrini myndugleikan. Tey eru heldur ikki spurd.

Fyri summi av teimum kennist hetta sum eitt óhugnaligt dejavu.

Hetta eru somu eldsálir, sum í sínum ungu døgum striddust fyri at menningartarnað ikki vórðu tvingað av landinum.

Nakrar eldsálir eru sløknaðar, men hjá teimum, ið eftir eru, brennur login eins bjartur og hann gjørdi í 60unum og 70unum, tá eldsálirnar lögdu lunnar undir Javna, Megd og Eirargarð. Hetta er vakrasti varði í Føroya søgu: tá góvust vit við at senda menningartarnað av landinum, men byrjaðu ístaðin at taka okkum av teimum í Føroyum.

Í skjótt 40 ár hevur Eirargarður verið teirra heim.

Nú endurtekur søgan seg. Menn-ingartarnað verða við uppskotinum hjá landsstýrinum tvingað heimani-

frá. Búfólkini vilja ikki. Starvsfólkini rópa varsko. Og eldsálirnar, ið stríddust fyri Eirargarði, royna aftur nú at stríðast fyri teirra "børnum", men tey hava ikki eins nógva orku longur. Nógv eru farin um 80 ára aldur og "børnini" um 50 ára aldur.

Tað er tí, at eg skrivi hetta í dag. Eg eri eisini avvarðandi. Eg siggi, hvussu nógv hetta nívir ommu og abba. Tey vilja tað so væl, men tey orka ikki at fara í stríð við myndugleikarnir aftur. Omma er 81 og abbi 82. Jana, ið er menningartarnað, er 52 ár. Hon er ikki før fyri at tala fyri seg.

Eg veit, at Eyðgunn Samuelsen vil tað væl, og at hon fylgir ráðgevingini, men eg vil heita á Eyðgunn Samuelsen, landsstýriskvinnu, um at bera so í bandi, at avvarðandi, bú- og starvsfólkini á Eirargarði sleppa til orðanna.

SKATTALÆTTI Í BLINDUM!

150.000 skattafrítt

Bjørn á Heygum

Kristina Háfoss hevur nú barslað við einum eftir hennara tykki genialum uppskoti um, hvussu stóra íbúðartrotið í Føroyum loysast.

Jú - hetta skal so lætt og vísuliga gerast við einum ógvusligum skattalætta til øll tey, sum eiga tóm høilir og tóm hús – t.v.s hava ríkiligt í forvegin - við eini hækking í skattafría hámarkinum fyri leiguinntøku úr kr 50.000 til heilar kr. 150.000!

Við øðrum orðum bjóðar Kristina einum útvaldum bólki í samfelagnum heilar kr. 12.500,00 skattafríar krónur um mánaðin, - og tað enn tá,uttan at tey nýtast røra hond frá síðu!

Skattastigin sum stýringsamboð

Ikki tí hesir eigarar - av fleiri húsum og hølum enn tey sjálv hava brúk fyri - endiliga líður neyð, ella hava tørv á almennum stuðli figgjaður við skattapeninginum hjá øðrum - nei, - als ikki!

Meiningin er tvørturímóti at broyta atferðarmynstrið hjá hesum bólki, soleiðis at tey við almennum stuðli nú skulu lokkast til at leiga eitt sindur út av teirra yvirskotskapaciteti av húsum og hølum, og á henda hátt vera við til loysa akuttu íbúðarneyðina í Føroyum.

Tað er líkasum at logikkurin er, at var skattalættin enn størri, - ja so bleiv útboðið kanska enntá so stórt, at tað nøktaði allan tørvin.

Tann brennandi spurningurin er nú um hetta er rætta leiðin at ganga!

Politiskt stimbrað útboð/ eftirspurningur?

Skulu vit veruliga sleppa grundregluni um, at øll skulu vera líka fyri lógini, og verða skattað eftir somu princippum óheft hvør inntøkan er og hvaðani hon stavar, ella skulu vit fara í holt við ein sokallaðan motivatíonsorienteraðan skattastiga, har tað almenna stýrir útboð og eftirspurningi við einum ójavnari og asymetriskari skatting av okkara inntøku?

Vit kunnu saktans halda fram á hesi kós og brúka sama leist sum Kristina Háfoss til at stimbra annað politiskt ynskt/óynskt útboð virksemi ella avmarka annan politiskt ynsktan/óynsktan eftirspurning við at geva summum almennan pening, og taka fra øðrum yvir skattastigan.

Varandi skipanir

Vit hava roynt hetta áður, sum t.d. at geva handverkarum sum arbeiða uttanlands ein serligan frádrátt, og at geva okkara fiskimonnum ein serstakan frádrátt uppá 14% av allari inntøku undir 470.000.

Hevur hetta givið ætlaða úrslitið

– neyvan!

Vit kunnu eisini hildið fram eftir hesum leisti. Vit hava jú eitt stórt og kroniskt læknatrot. Hvat við at givið læknunum ein serstakan skattalætta, so fleiri læknar vóru freistaðir at søkja starv í Føroyum? Sama ger seg galdandi í lötuni við handverkarum – og soleiðis kundu vit hildið áfram!

Trupulleikin er, at tá hesar sersømdir fyri ávísar bólkar fyrst eru komnar inn í skipanina, so hava tær lyndi til at vera verandi, sjálvt um t.d. fortreytirnar um at stimbra arbeiðsleysar handverkarar til at taka arbeiði uttanlands, og rætta upp fyri lágum lønnum í fiskivinnuni als ikki eru til longur.

Hypotetiskar fortreytir – ongar konsekvensútrokningar!

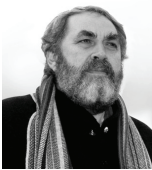
Veruleikin er tann, at hetta uppskot, eins og undanfarnu sersømdir til aðrar bólkar, byggir á reint hypotetisktar fortreytir, og eitt bart út sagt serdeilis ókvalificera grundarlag.

Ongar konsekvensútrokningar eru gjørdar – og kunnu av góðum grundum ikki gerast – og ongin hevur í veruleikanum minstu hóm-ing av hvørka ávirkan ein slík skipan hevur á íbúðarmarknaðin. Uppskotið er satt at siga gjørt í blindum og út í tóman heim!

Social slagsíða

Vit vita bara eitt við vissu, og tað er, at ein ávísur bólkur av okkara skattaborgarum, - sum ikki hava biðið um tað - og ikki hevur brúk

Skommin er stór

Árni Dahl

Í eini tjóð, sum tekur seg sjálva í álvara, og sum vil verða tikin í álvara, er eitt tjóð-leikhús.

Danir fingi sít í 1748. Sviar fingi sít í 1788. Norðmenn fingi sít í 1899. Íslendingar fingi sít í 1950.

Føroyingar hava ein tjóðpall – men einki tjóðleikhús.

Tað eru 270 ár síðani danir fingi sít tjóðleikhús

Tað eru 230 ár síðani sviar fingi sít tjóðleikhús

Tað eru 119 ár síðani norðmenn fingi sít tjóðleikhús

Tað eru 68 ár síðani íslendingar fingi sít tjóðleikhús

Í strembanini hjá grannunum fyri vestan finna vit hesa staðfesting longu í 1915, og tað er neyvan fyrstu ferð, at hesi orð eru søgd:

“Leikhúsið sameinir í sær allar listagreinir. Tað er evsta mentanarstigið í hvørjum landi.”

Og tá ið húsið varð vígt í 1950, segði landsins mentamálaráðharri:

„Eg taki ímóti hesum húsi og avhendi tjóðini tað til ognar við

tí ynski, at her skal hon kunna skoða sjálva seg í listarinnar spegili - og at her man javnan fara at loga tann halgi mentanar- og mannvitseldur, sum hvør tjóð hevur áneyðir á, skal hon røkka sonnum framburði.”

Tá ið danir, sviar og norðmenn fingi síni tjóðleikhús, ber neyvan til at tala um partapolitikk. Tá ið íslendingar fingi sít, tók øll politiska skipanin undir – frá flokkinum ytst á høgna veingi til flokkin ytst á vinstra veingi.

Og at sami hugburður ráddi her hjá okkum um sama mundið, hava vit góða ábending um, tá ið Havnar sjónleikarfelag í 1955 við íslendskari leikstjórn setti á pall stórverkið hjá John Steinbeck “Mýs og menn”. Tá taldust millum berandi kreftirnar sambandsblaðstjórin Georg Lindenskov Samuelsen, fólkafloksblaðstjórin Knút Wang og tjóðveldismaðurin Fraser Eysturoy.

Nú stívliga seksti ár seinni eigur Tjóðleikhúsið at vísa seg ongan góðan millum politikarar í nøkrum flokki. Tíðirnar eru góðar, og peningur verður játtaður til bæði líkt og ólíkt. Men Tjóðleikhúsið kemur ikki á figgjarlógina, hvør ið so ræður fyri borgum.

Hetta er bæði synd og skomm.

fyri tí, - fáa kr. 12.500,00 skattafrítt um mánaðin, lítið minni enn tað, sum ein vanligur løntakari hevur aftan á skatt, eftir at hava stríðs og strevast frá morgni til myrkurs

hvønn dag, 170 tímar um mánaðin!

Er hetta sosialt rættvíst – og er tað rímuligt at gera ein slíkan mismun millum okkara borgarar ? Nei - tað er burturvið og hópisleyst!